RAMAZAN TURGUT

LOGOS
ETHOS PATHOS



Corduene - Mart 2025

LOGOS ETHOS PATHOS

RAMAZAN TURGUT

CORDUENE YAYINLARI

MART 2025

Ramazan Turgut'un Yayınlanmış Kitapları

1- Nûpelda, 2001, II. Baskı 2012 2- Taşa Yazı Yazmak, 2010
3- Kurşunlar Yürek Ağlattı, 201 4- Yolcu, 2011 5- Şagird, 2012
6- Başkaldırı Şiirleri, 2012 7- Dijle"nin Çocukları, 2012
8- 35 Bomba Roboskî, 2012 9- Dom Kayıp Kavim, 2017
10- Üçüncü Cephe, 2017 11- Kürt Sendromu, 2017 12- Komist, 2017
13- Şemamok Kokusu, 2017 14- Corduene Tabletleri, 2018
15- Papyrus, 2018 16- Karantina Günlerinde, 2020
17- Yeni Bir Bakış Açısı İnşa Etmek, 2020 18- Vahşi Toplumlar, 2021
19- Sosyolojik Analizler, Ekim 2021
20- Sosyolojik Analizler II, Kasım 2021
21- Sosyolojik Analizler III, Aralık 2021
22- Peripatetik Retorika, Ocak 2022 23- Tabula Rasa, Şubat 2022
24- Aile Olabilmek, Mart 2022 25- Eğitim Üzerine Araştırmalar, Ocak 2023
26- Apologia, Mayıs 2023 27- Mimesis, Haziran 2023
28- Logos Ethos Pathos, Mart 2025

İÇİNDEKİLER

YÜRÜMENİN FELSEFESİ ÜZERİNE BİR ANALİZ 4
MİNNET EYLEMEM TÜRKÜSÜ ÜZERİNE BİR ANALİZ 10
HALİNDEN MEMNUN OLANIN.....15
BELKİ BİR GÜN BİR BİLGE GELİR 19
DEPREM.....27
ENKAZ 31
BİLGENİN BAHÇESİ 37
MUTLULUĞUN, SEVGİNİN, YAŞAMIN VE ERDEMİN SIRLARI ...42
BİZ KAYBETMEDİK AMA SİZ ÇOK ŞEY KAYBEDECEKSİNİZ 51
BUGÜN 17 NİSAN 2017 VE MUTLU OLUYOR İNSAN 55



YÜRÜMENİN FELSEFESİ ÜZERİNE BİR ANALİZ

Bazen kitapların ilk cümlesi aslında kitap hakkında her şeyi anlatıyordur. Frederic Gros, Yürümenin Felsefesi kitabına ‘yürümek spor değildir’ diye başlar. Bu söylem kitap boyunca kendi varlığını hissettirir. Çünkü spor, teknik kurallar, puanlama ve rekabet meselesidir. Durmadan öğrenmeyi ve çalışmayı gerektirir. Tıpkı savaşta olduğu gibi kazanan ve kaybeden ayrımı burada da mevcuttur. Sporla savaş arasında savaşta onura, sporda utanca dönüşen bir benzerlik bulunur. Spor performanslardan oluşur. Spor, marka ve imaj tüketicilerinin düştüğü şaşaalı büyük törenlere zemin hazırlar. Yazar, bu ayrıştırıcı özellikle kitap boyunca yürümenin bir spor olmadığını okuyucuya hatırlatır. Ve

unutmayın der, yürürken takdire yaşayan tek şey gökyüzünün parlaklığı, manzaranın görkemidir. Böylece sporun rekabetçi özelliğinden insanı huzura kavuşturan yürüme eyleminin güzelliğine nazarları celbeder.

Yürümek, özgürlükle eşdeğerdir. Yürümek öncelikle erteleme özgürlüğü sunar. Şöyle bir dolaşmaya çıkmak bile endişelerin ağırlığını hafifletmeyi, işleri bir süreliğine unutmayı sağlar. Yazar, yürümeye o kadar anlam yüklüyor ki her satırda okuyucuda yürümek için bir an önce ayağa kalkıp yürümesi gerektiği inancı doğar.

Kitap, insanlar arasında yerleşik ve kalıplaşmış kavramları yeniden yorumlar. Kavramlara yürüyen bir bilgenin bakış açısıyla bakar ve yeniden yorumlar. Mesela dışarı, yavaşlık, yalnızlık, sessizlik, sonsuzluk, enerji ve özgürlük gibi birçok kavramı bir yürüyüşçünün gözünden yorumlar. İnsan, satırlar arasında ilerledikçe yürümenin bilgeliğiyle karşılaşır.

Kitap, tarih boyunca görüşleriyle meşhur olan düşünürleri ve yaşamlarından örneklerle zenginleştirilmiştir. Nietzsche, Rimbaud, Rousseau, Thoreau, Kant ve yakın dönemin en büyük yürüyüşçüsü Mahatma Gandi. Bu insanlar yürüyüşle kendi düşünce sistemlerini inşa etmişler. Söz konusu düşünürler bütün düşüncelerinin kaynağını ‘yürümek’ olduğunu dile getirirler.

Adeta yürümek ve düşünmek eş zamanlı, eşanlamlı ve eşgüdümlü iki kavram olarak algılanır.

Kitap, Nietzsche'den bir alıntıyla devam eder; 'kutsal tine karşı işlenen esas günah yerinden kıpırdamamaktır.' yani hareketsizliğin ana günahlardan biri olduğunu dile getiriyor. Nietzsche günde 6-8 saat arasında yürüyerek eve döndüğünde sayfalara aktaracağı düşüncelerle aklını doldurduğunu söyler. Ona göre yürürken beyin daha çok çalışır ve böylece yürüdükçe düşünceleri çoğalır, düşünceleri çoğaldıkça daha çok yürümeye başlar. Bu yürüyüşler sayesinde Nietzsche en önemli eserlerini yazar. Ki bu eserlerin en önemlisi Zerdüşt Böyle Buyurdu'dur.

Yazar, o kadar yürümeyi düşünce ile eşanlamlı kullanır ki masa başı ve kütüphanelerde yazılan kitapları yermektedir. Ona göre kütüphanelerde yazılan kitaplar alıntılarla beslenmiş, referanslarla doldurulmuş, dipnotlarla oldukları yere çökmüşlerdir. Bu kapalı ortamlarda yazılan kitaplar başkalarının zaten etraflıca anlattıkları hakkında yazılanların tekrar edilmesi ile ortaya çıkan kitaplardır. Buna karşılık eserini yürürken yazan yazarların düşüncesi başka ciltlerin, kitapların kölesi değildir, doğrulamalarla hantallaşmamış, başkalarının düşünceleriyle ağırlaştırılmamıştır. Başkalarının açıklamalarını ihtiva etmez, sadece düşünce, muhakeme ve karardan ibarettir. Böylece

yürüyerek hareket halinde yazılan bir eserin daha çok düşünceye sahip olduğunu vurgulamaktadır. Yürürken ayak ritminin düşünce üretiminin birbirini organize ettiği, her adımda düşüncenin daha çok berraklaştığı ve daha çok derinliğe sahip olduğu vurgusu yapılmaktadır.

Yazar, kapalı mekanlarda yazılan kitaplardan sıkıldığı kadar şehirlerden de sıkılmaya başlamıştır. Gerçek yürüyüş mekanlarının tabiatla iç içe olan yerlerin insana huzur verdiğini söyler. Çünkü, asıl düşünce kirli ve gürültülü olan şeylerde (şehirlerde) değil, sakin ve huzurun kaynağı olan tabiatta olduğunu dile getirmektedir.

Yürümenin verdiği 'haz' karşısında 'hızı' konumlandıran modern insana cevap olarak hızın zaman kazandırdığı bir yanılmadan ibaret olduğu vurgusunu yapmaktadır. Bilakis zamanı hızlandıran acelecilik ve süratle zaman daha çabuk geçer. Böylece modern insanın hıza olan inancını kırar. Hıza karşı yavaş olma halinin daha uzun olduğunu dile getirir. Biz modern insanlara 'yavaşlamayı' öğretir. Yavaşlamak yaşamaktır aynı zamanda. Hıza alternatif olarak gerçekte yavaş yavaş yürüdüğünüz günler daha çok uzundur.

Yürüyüşten hakkıyla keyif alabilmek için yalnız olmak gerekir. Yürüyüşe yalnız çıkılmalıdır. Çünkü yürürken özgürlük elzemdir. Keyfinize göre durabilmeli, devam edebilmeli, istediğiniz yola

sapabilmelisiniz. Ritminizi bizzat kendiniz belirleyebilmelisinizdir. Böylece gerçek bir yürüyüşün yalnız başına kendi özgürlüğü elde eden bireyler tarafından yapılabileceğini dile getirmektedir. Yalnız başına yürümenin yanında bir de sessiz bir ortamda yürümeyi tavsiye etmektedir. Çünkü sessizlik düşünmek için en iyi ortamı hazırlar.

Frederic Gros, gerçek düşüncenin sadece yürürken insan da olabildiğini dile getirir. Bir insanın sadece yürürken gerçek anlamda düşünebildiğini, aklını toparlayabildiğini ve ilham bulabildiğini söyler. Fikirler uzun gezintiler esnasında gelir akla. Hayatın keşmekeşliği, sürekli meşgul eden olayları karşısında yürümenin aslında kenara çekilmek, dinlenmek olduğu gerçeği kitap boyunca Frederic Gros tarafından yüzümüze vurulmaktadır. Yani yürümek, bir taraftan kafayı boşaltır diğer taraftan yeni düşüncelerle kafayı doldurur. Özellikle sabah yürüyüşleri tabiatı hissetmek, varlığı en saf haliyle anlamak için kaçırılmaması gereken en önemli aktivite olmalıdır.

Tarih boyunca bütün inançlarda bir hac olayı vardır ve bütün dinlere bağlı olan insanlar hac mekanlarına gitmek için uzun yolculuklara dolayısıyla uzun yürümelere gereksinim duyarlar. İşte bu yolculuklar da büyük bir amaca varmak arzusuyla yapılan yürümelerdir. Yolun zorluğu hiçbir hacıyı yoldan geri çevirmez.

Aksine yolun zorluğu artıkça onların (Hacıların) duyduğu haz ve mutluluk daha fazla artmaktadır. Onun için hiç kimse hac yolundan geri dönmemiştir. Her ne olursa olsun yolculuğuna devam etmiştir. Hacca doğru giderken kendinizi arındırmak için yürürsünüz ve nihayetinde öyle olduğunuza inanarak geri dönersiniz.

Yürümenin iyi olma hali huzurdur, ruhun kendisini dengede bulmasıdır. Haz ve huzurun ancak yürümek sayesinde olduğu vurgusu kitap boyunca kendini hissettirir. Öyle ki yürümenin felsefesi kendisiyle beraber birey, toplum ve tabiat üçgeninde gerçek erdemin ortaya çıktığı bir hayat felsefesine dönüşür.

2025- Batman



MİNNET EYLEMEM TÜRKÜSÜ ÜZERİNE BİR ANALİZ[1]

İnsanın irfan deryasından süzülüp gelen türküler, içinde barındırdıkları mana ve hakikat ile kitabi bir metin olarak insana yol gösterebilir. Söz konusu türkülerin bazen bir mısrası bazen bir beyiti veya kıtası insana hakikat yolculuğunda pusula görevi görebilmektedir. Bazen bir türkü insana gerçek anlamda varoluşunu hatırlatır.

[1] Bu yazı OkuYorum Dergisi 2. Sayı 4. Sayfada 2023 yılında yayınlandı.

Minnet Eylemem türküsünü bilir misiniz? Bir insanın varabileceği kemal ve erdem derecesinin üst seviyesidir Minnet Eylemem türküsü. Türkünün yazarı Kul Nesimi, bir insanın kendi emeğiyle, alın teriyle bir şey elde ettiğinde var olan bütün minnetlerden daha üstün bir erdem elde edeceğini, dahası varlığın, varoluşun ve yaşamın hakikatine varmanın en kestirme yolunu bu türkünün satırlarında dile getirmektedir. Nesimi, diğer insanlar için en güzel anlamları ifade eden durumların hakikatini gözler önüne seriyor.

"Har içinde biten gonca güle minnet eylemem
Arabi Farisi bilmem dile minnet eylemem"
Kendi ana dilini iyi bilerek ve yazarak zamanın popüler dilleri olan Arapça ve Farsça‟ya minnet eylemem diyerek var olan egemen otoritelere karşı Allah‟ın kendisine bahşettiği ana dili ile duygu ve düşüncelerini dile getiriyor.

"Sırat-i Müstakim üzre gözetirim rahimi
İblisin talim ettiği yola minnet eylemem"
Sonra sırati müstakimde, hak ve doğru yol üzerinde olduğunda; kötülerin, yoldan çıkarıcıların ve iblislerin talim ettiği yola minnet eylememek müthiş bir başarıdır. Bu bir

insanın varabileceği en üstün erdem seviyesidir. Bu türkü ile Nesimi, hayata bakış açısını, dünyaya gelişini, hayattaki mücadelesini hiç kimseye minnet eylemeden anlamak ve anlatmak istiyor.

"Bir acayip derde düştüm herkes gider karına
Bugün buldum bugün yerim Hak kerimdir yarına"
Nesimi, insanların kendi menfaati ve çıkarına göre hareket ettiğini düşünür, kendisi ise bugün bulduğunu bugün yer, yarın 'Hak Kerimdir' diyerek müthiş bir yaşam - tevekkül anlayışı ortaya koyuyor.

"Zerrece tamahım yoktur şu dünyanın varına
Rızkımı veren Hüda'dır kula minnet eylemem"
Dünya malına, dünya varına, dünya makamına, şöhretine, mülküne zerrece tamahım yoktur diyerek, yüz binlerce insanın tuzağı olan mal, mülk, şöhret gibi insanı yoldan (sıratil-müstakim) çıkaran kavramlardan kendisini arındırıyor. Nihayetinde rızkı veren Hüda'dır kula minnet eylemem diyerek kulluk seviyesinin en üst basamağında geziniyor. Gerçek anlamda rızkı veren Allah olduğuna tam iman etmiş insanlar, kullara minnet eylemez.

“Oy Nesimi Can Nesimi ol gani mihman iken
Yarın şefaatlarım Ahmed-i Muhtar iken
Cümlelerin rızkını veren ol gani settar iken
Yeryüzünün halifesi hünkara minnet eylemem”

Nesimi, kendisini dünyada bir misafir olarak görür. Bu dünya misafirhanenin sahibini, ev sahibi olarak görür. Hz Muhammed'in şefaatine nail olduğuna inanan, kendisinin ve bütün cümle alemin rızkını da veren Gani yani çok zengin olan, koruyucu olan Allah iken yeryüzünde halifelik, sultanlık, krallık taslayan hünkarlara minnet eylemem diyerek aslında kulun Allah'a bağlılığın üst seviyesini insanlığa öğretmektedir. Burada şu apaçık olarak ortaya çıkmaktadır bir insan hayat basamaklarını bir bir çıkarken karşısına çeşitli engeller çıkmaktadır. İnsan bu engelleri aşabildiği oranda huzura ve mutluluğa kavuşacaktır. Birçok insan bu engellere takılıp hayatın geri kalanını engellerin oluşturduğu zindan içinde geçirmektedir. Oysa Nesimi‟nin bahsettiği minnet eylememek, hakikatin, varoluşun ve yaşamın sırlarının farkına varmaktır. O sırrın farkına varan insan diğer insanlardan minnet kabul etmez, başkasının minnetini çekmez. Çünkü nihayetinde her şey Allah'ın izniyle olmaktadır. O halde

aracıların ortadan kaldıran Nesimi, direkt Allah karşı kulluğunu arz ettiğini dile getirerek, her ne isterse Allah'tan istiyor. Böylece kulluğu erdemle buluştuğu üst makam ortaya çıkar. Bu makam sıradan insanların anlayabileceği bir makam değildir. Bu makam nefsini yenebilmiş insanların varabileceği bir makamdır. Bu makam '*eşrefi mahlukat*'ın varabileceği bir makamdır. Sadece kendi rızkının değil bütün varlıkların rızkını veren yine Allah olduğunu bu cümlelerle ifade etmektedir. Bunun için hiç kimsenin minnetini çekmeye değmez diyor. Burada Nesimi, direk Allah karşı kulluğunu ifade ederek aracı rolünü oynayan zenginlere, muktedirlere, krallara, sultanlara karşı hiçbir minnet hissetmeyerek erdemli bir birey olduğunu ortaya koymaktadır. Adeta *Diyojen*'nin *Büyük İskender*'e söylediği o çağları aşan sözüyle *Minnet Eylemem* ile *Nesimi*, hak ve hakikat yolculuğunda engel olan kral, sultan ve egemenlere "*Gölge etme başka ihsan istemem*" diyor.



HALİNDEN MEMNUN OLANIN

Gecekondularda yaşayıp da halinden memnun olanın
Yoksulluktan damı aktığı halde yaşayıp halinden memnun olanın
Bodrum katlarında sabahtan akşama kadar çalışıp halinden memnun olanın
Belediye arabalarında tıkış tıkış oturup halinden memnun olanın
Gittiği kurumlarda insan yerine konulmayıp beşinci dereceden vatandaş muayenesi görüp de halinde memnun olanın

Kendisine ve çocuklarına kaliteli bir yaşam sunmadığı halde memnun olanın

Kendisi yokluk, yoksulluk, sefalet içinde yaşarken oy verdiği kişiler bolluk, zevk, sefa, lüks içinde yaşadığı halde bundan memnun olanın

Kitap okuma zevkini tatmayıp, sinemaya gitme keyfi yaşamayıp, spor yapmanın verdiği huzuru tatmayıp halinden memnun olanın

Yaşadığı ülkenin şehirlerini gezmeyen, yurt dışına çıkmayıp da halinden memnun olanın

Yoksulluğu çocuklarına miras bırakırken bundan şikâyet etmeyenin

Başına geleni her şeyden başkasına sorumlu tutanın

Hastalandığında sağlık sisteminden onurluca yararlanmadığı herhalde memnun olan

Haksızlığa uğradığında hakkını arayacak hukuk sistemleri olmadığı halde bundan memnun olanın

Çocuklarına iyi bir eğitim veremediği halde bundan şikayetçi olmayanın

Pis, kirli sokaklarda, varoşlarda, gecekondu mahallerinde yaşarken bundan memnun olanın

21. Yüzyılın teknolojik ve düşünsel gelişmelerinden yararlanmadığı halde bundan şikâyet etmeyip halinden memnun olanların

İyi bir evde yaşamadığı halde buna razı olanın

İnsan onuruna yakışan bir işi olmadığı halde şikâyetçi olmayanın

Evinin önünde bir arabası olmadığı halde bunu dert etmeyenin

Yılın belli dönemlerinde ailesiyle ekonomik durumu düşünmeden tatil yapamadığı halde bundan memnun olanın

Bilimden, sanattan, kültürden, edebiyattan uzak yaşadığı halde bunu dert etmeyenlerin

Kendisi ay sonunun zor getirip onu yönetenlerin israf denizinde yüzdüğü halde buna ses etmeyenlerin

Kendisine insanca yaşamayı yakıştırmayanın

Sefaleti, rezilliği, yoksunluğu, yokluğu kaderi olarak görenlerin

Ruhu ile beraber bedeni kirlendiği halde bundan memnun olanın

Köle olduğu halde buna şükredenin

Onun adına karar verenlerin elinde bir mal gibi göründüğü halde buna memnun olanın

Tanrıdan değil de kendi liderlerinden, başkanlarından korkanların

Canı cehenneme, canı cehenneme, canı cehenneme

03 Temmuz 2022



BELKİ BİR GÜN BİR BİLGE GELİR[2]

Belki bir gün bir bilge gelir ve bütün sırlar açığa çıkar. Yol... Ömür... Yolcu... İnsan... Kâinat… Yaşam… Bilgi… Ölüm ve yeniden diriliş.

[2] Ufuk Penceresi Dergisi 4/18 Yol Boyu Yedi Vadi ismiyle yayınlandı.
Ortak Zemin Dergisi 27/38 Yedi Vadi ismiyle yayınlandı.
OkuYorum Dergisi 1/4 Yedi Vadi ismiyle yayınlandı.
Kalemyâr Dergisi 7/74 Belki Bir Gün Bir Bilge Gelir ismiyle yayınlandı.

İnsan yaşamaya gözlerini açtığı anda bir yol açılır önüne. Kendisi yolcu oluverir. Anbean yol kat eder. Yolun kimin için nerede, nasıl ve ne şekilde biteceğini kimse bilmez.

Yol üzerinde binlerce engel, zahmet olduğu gibi on binlerce rahmet de bulunur.

İnsan bir yolcu, ömür bir yol. İnsanın doğumuyla başlayan yolculuğu, dert ve neşe içinde devam eder. Gâh olur çaresizlikten ölümü bin defa yaşamaya tercih eder, gah olur yaşamayı ölüme tercih eder. İnsan hem yaş itibariyle hem beden itibariyle hem bilgi, tecrübe, anlayış itibariyle belli bir olgunluğu erdikten sonra önüne asıl yol açılır.

Derin anlamlar, derin görüşler, derin düşünceler gerekir bu yol için. Bir gün Attar[3] diye bir bilge gelir ve bu yolu yedi vadi, yedi engel, yedi konak, yedi aşama, yedi basamak ve yedi sır olarak tanımlar. Bu yedi vadiyi aştın mı hakikatin kendisi yüreğinde mum gibi yanmaya başlar. Bu vadilerin her birinin ne kadar yakın veya uzak olduğunu bilen kimse yoktur. Gidenlerden geriye dönen olmayınca yolu kim anlatabilir? Ki bu yol gidenlerin bir daha dönmediği yoldur. Attar ile bir yolculuğa çıkıyoruz. Bu yolda han da hancı da yolculuğun bir

[3] Feridüddin Attâr (1140 civarı -1220 civarı): Klasik Fars edebiyatının 12. yüzyıl sonu-13. yüzyıl başındaki en önemli şair-düşünürlerindendir.

parçasıdır. Pusulamız yüreğimizdir. Her insanın yapabileceği en büyük ve en kutsal yolculuk ‘kendi içine’ yaptığı yolculuktur. Bu yolculukta ya kendini bulursun ya da yokluk vadilerinde yok olup gidersin. Bu yol korkakların değil cesurların isimleriyle süslenmiştir. Yolun her konağında cesur insanların levhaları karşılıyor bizi. Kendini bulanlar bu yolculuğa çıkma cesareti gösterenlerdir. Bütün kutsal kitaplar, elçiler, bilginler ve filozoflar yolumuzu aydınlatan meşalelerdir. Yola çıkmadan önce yoldan çıkmak gerekir. Yoldan çıkan kişiler gerçek anlamda yola gelirler. Bu yol insan sarrafıdır, elması da kömürü de birbirinden ayırır. Herkes bu yola insan olarak başlar sonunda kimisi iyi kimisi kötü diye sıfat alır. Yol uzun, azığını hazırla, yola çıkıyoruz.

1. Vadi: İSTEK VADİSİ – isteyeceksin-

Bir şey elde etmek için o şeyi istemek lazımdır. İstemek her başlangıcın ilk basamağıdır. Eğer istek olmazsa verilecek olan verilmez. İnsan bir şeye kavuşmak istiyorsa onu can ile baş ile istemelidir. Bu vadiye girdin mi her an başına yüzlerce bela gelebilir. Burada çok çalışıp çabalaman gerekir.

Burada maldan mülkten arınman gerekir. Gönlünü sıfatlardan arıtman gerekir. O an Allah katında zat nuru parlamaya başlar.

O nur parlayınca bir isteğin bin olur. Böylece arzun artıkça ararsın, yandıkça yanarsın.

2. Vadi: AŞK VADİSİ – istediğini seveceksin-

İstek vadisini aştın mı karşına aşk vadisi çıkar. Her şey aşkla olur. Yani istediğini elde etmek için o istediğini sevmen gerek. Eğer isteklerinizi aşk ile beslemezseniz elde ettikleriniz her zaman başınıza bela getirir. İnsanın yaratılışında aşk olduğu gibi kâinattaki her şey aşk ile yaşar. Dünyanın dönüşleri, atomun içindeki taneciklerin dönüşü hep aşkın eseridir. Aşkı anlamayan bu vadide yıkılır, kalır. Buraya varan aşk ateşine düşer. Aşık daima yanar yakılır, erir. Burada aşk ateştir, akılsa dumana benzer. Aşk geldi mi akıl, derhal kaçıp gider. Aşk aklın işi değildir. Akıl gözüyle bakarsan aşkın ne başını ne de ayağını görürsün. Aşka düş, aşk şarabıyla sarhoş ol ve gerekirse başını bu uğurda feda et.

3. Vadi: MARİFET VADİSİ – sevdiğini bileceksin-

Diğer iki vadiyi aştın mı artık başı sonu olmayan marifet vadisi görünür sana. Burada insanın karşısına bilgisi çıkar. Bilgi yolda pusuladır, ışıktır, yol kaybedenlere rehberdir. Neyi niçin yaptığının farkına varmaktır bilgi. Bu vadinin hiçbir yolu diğerine benzemez. Burada ten yolcusu başkadır, can yolcusu başkadır. Bu vadide görünen birçok yollar var ama her bir yol,

yolcusuna göredir. Herkesin yürüyüşü kendi derecesine göredir. İşte bilgi, bu yüzden ayrı ayrıdır. Birisi mihrabı bilmiş, bulmuş; öbürü putu. Bu vadide kişi içindeki sırrı görür. Perde altındaki yüz benlerce sır, güneş gibi parlar, ona yüz gösterir. Bu vadiye dalmak için kâmil kişi olmak gerek. Ey gaflet uykusuna dalmış kişi; bulamıyorsan bari utan da aramaya koyul.

4. Vadi: İSTİĞNA VADİSİ

Eğer marifet vadisinin hikmetini kavradıysan kendini fani olanlardan ıraklaştırmalısın. Bu vadide ne dava vardır ne mana. Burada bir karıncaya her solukta sebepsiz, dertsiz yüz fil kuvveti verilir. Yüz binlerce can ve gönül yağma edilmiştir de sonunda Hz. Muhammed (S.A.V) bir gececik miraca çıkmıştır.

5. Vadi: TEVHİD VADİSİ

Bu vadide sayı çok da olsa, az da olsa, bu yolda birlikte birleşir, hep bir olur. Burada Benlik de ortadan kalkar, Senlik de. İstiğna konağını geçtikten sonra görürsün ki binler, milyonlar bir tek olanı gösterecektir. Her şey kendi diliyle sana bir olan

TEK'i gösterecektir. Bu vadi ruhun ve bedenin ve aklın kemale erme vadisidir.

6. Vadi: HAYRET VADİSİ

Burada işin gücün dert ve hasret olur. Ne gecen geceye ne gündüzün gündüze benzer. Hayran olan adam, bu makama varınca hayretlere düşer, şaşırır kalır, yolunu yitirir. Tevhid makamında canına yazılanların hepsini kaybeder. Sana da bir zerrecik hayret elverse; sen şaşırıp kalırsın. Bu mertebeye varabildiysen artık her şey hayret uyandıracak seviyededir. Bu vadide görünür kendimizce çok değer verdiğimiz birçok şeyin aslında hiçbir değere sahip olmadığı. Bu vadide akıl şaşırıp hayretler içinde kalır. Beden anlamsızlaşır.

7. Vadi: YOKLUK VADİSİ – fakr û fena-

Bu vadi yokluk (fakr û fena) vadisidir. Yüz binlerce ebedi sanılan gölge, bir de bakarsın ki güneşin bir ışığıyla kayboluvermiş. Kim bu büyük denizde kaybolursa kaybolur ama huzura, istirahate erer. İşte bu vadi bu hal, aklın hayalinden de dışarıdır. Bu vadi yokluk içinde varlığı bulmaktır. Asıl varlığı bulmaktır. Fani olan yok olmadan 'baki var' bulunmaz.

Bu yolculukta yolcuların bir kısmı denizlerde boğulup kalır, bir kısmı yollarda kaybolup gider. Bazısı güneşin sıcaklığıyla

yanar, bazısı yoldaki engellere takılır, bazısı kötü suların çamurunda kaybolup gider, bazısı çöllerde susuzluktan ölür, bazısı ağır hastalıklara yenilir, bazısı yoldaki acayip şeylere takılıp kalır. Bir kısmı seyre, çalgıya, çalgıcıya kapılır. Bir kısmı şaraba, bir kısmı güzel yüzlülere kanar. Bir kısmı mala mülke, bir kısmı şan şöhrete doğru gider. Bu yolculukta hancı da yolcu da aynı kaderi paylaşır. Gün gelir binlerce mezar kazan mezarcının da mezarı kazılır. Böylece binlerce insanı ölüme uğurlayan mezarcı da o insanlarla aynı kaderi paylaşır. Bu yol yalnızca cesurların, gözünü kırpmadan hakikatin peşine düşenlerin sağlam bitirebildiği bir yoldur. Öyle veya böyle her nefis bu yolculuğu tadacaktır.

Çok az insan bu yolun hakkını verir.

Yolunu tamamlayan yolcu hakikatin bizzat kendisiyle karşılaşır. Artık bu makamda kâr ve zarar ölçülecektir. Kim ki zerre kadar iyilik yapmışsa karşılığını görecek ve kim ki zerre kadar kötülük yapmışsa karşılığını görecektir. Bu makam da konuşan yalnız hakikattir. Yolculuk boyunca yapılanların yazıldığı defterler sahiplerine verilecektir. Artık burada gizli saklı diye bir şey yoktur. Her şey ayan-beyandır. O yolculuğun sonunda ağlayanlar, saçını başını yolanlar olduğu gibi

mutluluktan vaat edilene kavuşma arzusuyla gülenler olacaktır.

Allah'ım! Yolculuk sonunda bizleri mutluluktan, vaat edilene kavuşma arzusuyla gülen yolculardan et. Âmin.

Kaynak ve Okuma Listesi

1- Kur'an-ı Kerim

2- Mantık'ûl Al-Tayr, Faridüddin Attar



DEPREM[4]

‘Arz, o sarsıntısıyla sarsıldığında…’[5]

Mesopotamia coğrafyasında meydana gelen depremde binlerce insanımız vefat etti. Şahsım, kurumum ve Mesopotamia halkları adına ölenlere Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar, mağdurlara güvenilir, sağlıklı ve onurlu bir yaşam diliyorum.

---

[4] Turgut, Ramazan, Mimesis, Corduene Yayınları, s. 56, Mardin 2023

[5] Allah, Kur'an-ı Kerim, Zilzal, 1

Yedi günlük insanlık onuruna tuttuğumuz yas süresi boyunca çok utandık, kahrolduk, içimiz nefretle doldu. İnsanlar ölürken, enkaz altında kalırken diyecek bir söz bulamadık. Şimdi artık insanlık onur ve Şerefi adına konuşma vakti geldi. Her önüne geleni müteahhit yaparsanız, bu kadar çürük binanın ortaya çıkması kaçınılmaz olur. Bu binaları yapan müteahhit, bir daire karşılığında imza yetkisini kullanan valilik, kaymakamlık ve belediye çalışanları, müfettişler vb. bir bütün olarak bu felaketten sorumludurlar.

Vahşi, barbar, cahil ve geri kalmış toplumlarda iki mesleği herhangi bir eğitim, bilgi, beceri ve deneyim aranmadan parası ve arkası olan herkes yapabiliyor;

1- Siyaset

2- Müteahhitlik

Depremin ilk Şokundan sonra Mesopotamia halk gönüllüleri, gün namus günüdür deyip bir bütün olarak arama-kurtarma ve rehabilitasyon çalışmalarına katıldı. Mesopotamia Halk Gönüllüleri hala aktif olarak deprem bölgesinde insani görevlerini yapıyorlar. Deprem boyunca birlikte kirliliğinin önüne geçmek için koordinasyon grubunun bilgileri paylaşılmadı. Bölgedeki ekiplerimizle sürekli bir bilgi akışı sağladık.

“Irkçılık, bir dindir.”

Dünya literatürüne kazandırdığımız sosyolojik argümanımız, çalışmalarımız boyunca yüzümüzü yüzümüze vuruldu. Biz, insanlık haysiyet ve namusu için alttan aldık. Ama insanlıktan nasibini almamış çok kişiyle karşılaştık.

Mesopotamia'yı vuran depremde, PostİslamcIların görmezden geldiği, yokmuş gibi davrandıkları ama deprem bölgesinde canları ve malları ile var olan başta Kürdistan Federal Cumhuriyeti, Yunanistan, Ermenistan, İsrail ve USA gerek arama-kurtarma, gerekse yardımları için, Şahsım, kurumum ve Mesopotamia halkları adına teşekkür ediyorum.

Felaketlerin (yangın, kaza, deprem, sel vb.) sonucunda meydana gelen can kayıpları için hiçbir tedbir almadan (Deveyi sağlam kazığa bağlamadan) Kader’dir demek kek kelimeyle Allah'a hakarettir. Allah'ı bütün kötülüklerin sebebi olarak göstermektir. Bütün kötülükleri Allah'ı yüklemek, iyilikleri kendine mal etmek Tanrı ile rol değiştirmektir.

“Yoksa Rabbim kullarına kesinlikle zulmetmez.”[6]

[6] Allah, Kur‟an-ı Kerim, Fussilet, 46

Sokrates'ten İbni Haldun'a, Marks'tan Rony Rodi Roda'ya kadar bütün düşünürler, devletin asli görevinin ve varlık sebebinin; halkını gelebilecek felaketlere karşı korumak, felaket sonrası bütün ekonomik, psikolojik, sosyolojik, kültürel vb. ihtiyaçlarını gidermek üzerine kurulmuştur. Bu temel görevini devlet yerine getirmiyorsa devletin varlık sebebi yeniden kurgulanmalıdır.

12 Şubat 2023



ENKAZ[7]

Postislamcıların sahip olduğu veya işgal ettiği bütün resmi ve sivil kurum, kuruluş, örgüt, yapı, tarikat, cemaat, mezhep, parti vb. depremde enkaz altında kaldılar. Bir kitle imha silahı olarak postdin hiçbir Şey yapmadan kitleleri uyuşturmak için bir bonzai görevini depremde en iyi Şekilde yerine getirmiştir. Depremin enkazında kalanların büyük çoğunluğunun ölüm sebebi susuzluk, açlık ve tabii ki soğuk. Var olan sistem,

[7] Turgut, Ramazan, Mimesis, Corduene Yayınları, s. 59, Mardin 2023

insanları kurtarmak yerine sadece gösteriş yapmıştır. İnsanları kurtarmak için lazım olan devlet mekanizmaları (AFAD, belediyeler, valilikler, kaymakamlıklar, askeriye, Kızılay, Yeşilay, diyanet, sağlık, nüfus müdürlüğü, adalet vb.) devreye sokulmamış, sistem organize edilmediği için çökmüş ve her şey akışına bırakılmıştır.

Gece, soğuk, yoksulluk ve deprem; bütün bunlar birleşince insan Şok ve travma geçirip kendini dışarı atıyor. Dışarıya çıkan insanlar, Şok ve travmanın verdiği ruh haliyle yalnızca camlarını kurtarmak için dışarı çıkıyorlar. Üzerlerinde doğru dürüst ne bir elbise ne de para var. Bu insanlar, kimse onlara sahip çıkmadığından dolayı yiyecekler ve elbise mağazalarına girip ihtiyaçları kadar almışlarsa bu onların hakkıdır. Zaten sistemin onlardan çaldıklarını geriye almaktır. Bu yapmacılık değil, hakkını geri almaktır. Temel ihtiyaçlar var olan sistem tarafından karşılanmayınca halk kendi inisiyatifini kullanmıştır. Temel ihtiyaçlar dışında alınan her Şey yağmacılıktır.

Enkazdan kurtulanlar, artık ölülerine değil, kendilerinin ve diğerlerinin durumuna ağlar hale geldi. Çaresizliklerine, düştükleri mahcup duruma, utanan gözlerine, düştükleri zor duruma, düştükleri mağduriyet durumuna, sahipsiz oluşlarına,

ölülerini kucaklarında taşımalarına, soğukta üşümelerine, sahipsiz bebeklere, bütün ailesini kaybetmiş yaşlılara, bir kuru ekmeğe muhtaç oluşlarına, evsiz kalışlarına ağlıyorlar.

Doğal afetlerden sonra insanların en çok psikolojik desteğe, morale, umuda ihtiyaçları vardır. Felaket yaşayan insanların bağırması, isyan etmesi, küfür etmesi, içlerinde biriken çaresizliği, nefreti, kini dışarı atması çok doğal bir durumdur. Tersi insan psikolojisine ağır darbeler vurur. Böyle bir durumda, felaketzedeleri susturmak, korkutmak, tehdit etmek yapılacak en zararlı harekettir. Yapılacak en akıllıca eylem, felaketzedeleri sadece dinlemek, umut vermek, morallerini yüksek tutmak ve onların yanında olduğunu hissettirmektir.

Deprem, bize organizasyonun fert ve toplumlar için ne kadar önemli olduğu gerçeğini göstermiştir. Deprem için yapılan yardımların organizasyon eksikliğinden nasıl heba olduğunu, milyonlarca malzemenin yol kenarlarına bırakıldıklarını, yardım tırların nereye gideceğini bilinmemesi, tırların haramzadelerce soyulması, yardımların belli bölgelerde toplanması vb. birçok olumsuz neticeler ortaya çıktı. Bireylerin ve toplumların felaket zamanlarında krizi yönetmek için iyi bir organizasyon sistemine sahip olması gerekiyor.

Vahşi, barbar, cahil ve geri kalmış toplumlarda müteahhitler mafyavari hareket ediyorlar. Her yerde para için namusunu satan elemanları vardır. Buna güvenerek demirden, çimentodan, kaliteden çalabiliyorlar. Aslında çaldıkları inşaat malzemesi değildir; insanların canını, malını, geleceğini, hayallerini, umutlarını, çocuklarını, varlığını, gülümsemelerini, düğünlerini, halaylarını, sevinçlerini, erdemlerini ve toplumun varlığını çalıyorlar. Onun için hırsızlık en büyük suçtur.

"Tek bir günah vardır; o da hırsızlıktır."[8]

Bir toplumun gerçekten kalitesi mağdurlara karşı olan davranışlarında ortaya çıkar. Felaket fırsatçıları denilen bu aşağılık insan sınıfı, mağdurlara yardım eli uzatması gerekirken, ev kiralarını, yemek, ekmek, battaniye, su ve benzeri temel ihtiyaç fiyatlarını iki-üç katına çıkartarak satmaya başladılar. Bir de enkaz çalışmalarında ve terk edilmiş evlerden altın ve para arayan ve mültecileri günah keçisi yapan, Şeytan tarafından bedenleri ele geçirmiş insanları gördük.

[8] Uçurtma Avcısı – Khaled Hosseini

“Büyük balık küçük balığı yutar.” teorisinin Büyük Balık’ına insanlığı öğretmemiz lazım. Küçük Balık’ı yemek zorunda değilsin. T. Hobbes‟ın “İnsan insanın kurdudur.” sözünü terbiye etmeliyiz. Bu ‘Kurt’a aslan gibi alın teriyle, emek harcayarak yaşamayı öğretmeliyiz.

Deprem, coğrafi - siyasi olarak Türkiye ve Suriye'de meydana geldi ama ölen İnsan’dır. Dar ırkçılık kalıplarından kurtulmayı başaramayan devlet kademesindeki veya sivil toplumdaki postislamcı, ulusalcı, devşirme, devrimci, muhafazakâr, komünist vb. kitleler yaptıkları yardımları ırkçılığı öven bir Şov ve reklam aracına çevirdiler. Bu gruplar, insanları kurtarmaktan çok birbirleriyle yarıştılar. TikTok, Instagram, YouTube ve benzeri sosyal medya soytarıları, depremi reklam ve tanıtım alanına çevirdiler. Yardıma gelen yabancı ekipler küçücük bir amblem dışında reklam kokan hiçbir durumları yoktu. Çünkü söz konusu insan ise din, dil, ırk, renk, kimlik vb. sorulmaz. Siz o enkaza hangi bayrağı dikerseniz dikin, hangi sloganı atarsanız atın, orada on binlerce ölü, yüz binlerce yaralı ve milyonlarca mağdur gerçeğini değiştiremezsiniz. Her Şeyden önce insan olun.

Mesopotamia'yı vuran depremde Mesopotamia halkları ölmüştür. Deprem öncesi ve sonrasında bu ölümlere sebep olan en alt

basamaktan en üst basamağa kadar her kimin ihmali, sorumluluğu varsa Allah belalarını versin. Şunu kabul etmek gerekir; bu depremde politik ve güç sahibi aktörler gereken başarıyı gösterememişlerdir. İtiraf etmek erdemdendir, bu felaketi yönetemediniz, halka sahip çıkamadınız. Yabancı ülkelerden gelen arama kurtarma ekiplerinin neden erken gittikleri sorusunu herkes kendine sormalıdır. Arama-kurtarma çalışmalarında bir fotoğraf ve kamera görüntüsü için insanların canları feda edildi. İnsanlar; canlarını, mallarını, her Şeylerini kaybetti. Onları konuşturmamak, onları cezaeviyle korkutmak ne kadar insanidir? Canları gitti diyoruz, anlamıyor musunuz? Halk kendi inisiyatifiyle kurtarma ve yardımlaşma çalışmalarına katılmış fakat gerekli koordinasyon ve ekipmanları olmadığı için istenilen başarı elde edilmemiştir. Deprem mağdurlarını yıkan deprem değil; sahipsizlik, çaresizlik, muhatap bulamamaktadır. Deprem mağdurlarına onurlu bir yaşam diliyorum.

13 Şubat 2023



BİLGENİN BAHÇESİ[9]

Bilge Zanyus, sade bir hayat sürmenin mutluluk getirdiğine inandığı için dağlardan akan küçük bir dere kenarına yaptırdığı evinde günlerini hayvanlarını besleyerek, ağaç ve çiçeklerinin bakımını yaparak geçirirdi. Az uyku, az yemek ve az konuşmak temel felsefesiydi. Eşi ve çocuklarıyla bol bol zaman geçirir, kendisini ve ev halkını sürekli bilgi konusunda

[9] Bu yazı YazıYorum Dergisi 2/3 2021'de yayınlandı.

geliştirir ve pratiğe geçirirdi. Müziğe, spora, bilime, sanata, kültüre çok değer verir bu alanlarda bilgilenir ve yeni bakış açıları geliştirirdi.

Bir gün binlerce insan Bilge'nin konuşması için toplanmıştı. Bilge kendisini bekleyen insanlara hitap etmek için bir kayanın üzerine çıktı. Bilge şöyle dedi:

- *Ey insanlar, insan olun*, sonra sessizce evine doğru yol aldı.

Aylar sonra bir gün Bilge geldi ve onu bekleyen kalabalığa dedi:

- *Ey insanlar, yalan söylemeyiniz,* herkes daha fazla konuşmasını bekliyordu ama Bilge eşeğine binip sessizce gitti.

Uzun bir süre sonra halk Bilge'den yeni bir şey öğrenmek için toplandı. Bilge geldi ve dedi ki:

- *Ey insanlar, adaletli davranın*, sonra hayvanlarını otlatmaya gitti.

Aradan bir yıl geçti, halk yine toplandı. Herkes Bilge'nin gelip konuşmasını bekledi. Nihayet Bilge geldi, yüksek bir kayanın üzerine çıktı ve şöyle dedi:

- *Ey insanlar, özgürlüğünüzü elde edin*, sonra kayadan inip tarlasını sulamaya gitti.

Halk toplandı. Sabırsızlıkla Bilge'yi bekliyorlardı. Bilge geldiği ve dedi ki:

- *Ey insanlar, başkasına köle olmamak için bir iş sahibi olun ve alın terinizle çalışın*. Bilge yol kenarındaki dikenleri yolarak, yol üstündeki taşları kenara atarak evine gitti.

Bilge elindeki tohumları toprağa serptikten sonra halka döndü ve dedi ki:

- *Ey insanlar, şerefinizle yaşayın, bilin ki şerefiniz yok olduğu gün siz de yok olursunuz.* Bilge elindeki tohumları toprağı serpe serpe yoluna devam etti.

Halk Bilge'nin gelişini bekliyordu. Bilge geldiği ve dedi ki:

- *Ey insanlar, ruhunuzu ve kalbinizi sessizlikte dinlendirin, sessizlikte çocuklar uyuyuncaya kadar sessizliği dinleyin*, sonra Bilge tavuklarına yem vermeye gitti.

Veba halk arasında yayılmıştı. İnsanlar Bilge'ye danışmaya geldi. Bilge, halkın arasına katıldı ve dedi ki:

- *Ey insanlar, veba nedeniyle sizleri evlerinizde kalmaya çağıranların sizden ne aldıklarına, neyinizi çaldıklarına, hangi hak ve hukukunuzu gasp ettiğine dikkat ediniz*. Sonra, Bilge, ineklerini otlatmaya devam etti.

Herkes Bilge'nin gelişini bekliyordu. Bilge geldi ve dedi ki:

- *Ey insanlar, duyuyorum ki çevremizdeki yetim, dul ve yoksullar aç yatarken siz tok halinizle buraya gelip benden*

nasihat istiyorsunuz. Bilge, sustu ve elindeki ağaç tohumlarını yol kenarına ekmeye gitti.

Bilge kendisini bekleyen insanlara:

- *Ey insanlar, beni değil, tabiatı dinleyin, ağaçların, hayvanların, suyun, taşın, toprağın, havanın, bulutların, yağmurun, yeni doğan bebeğin ve ölen insanların sesini dinleyin*. Sonra Bilge derin bir sessizliğe daldı.

Bir gün Bilge halkın arasına karıştı. Sonra dedi ki:

- *Ey insanlar, ağaç dikin*, sonra yeni diktiği ağaçlara su vermeye gitti.

Bilge halktan uzaklaştı, bir gün yalnız başınayken kendi nefsine:

- *Ey nefsim, kendini unutma*, dedi. Sonra kitap okumaya devam etti.

Halk toplandı ve Bilge'ye seslendi:

- *Ey Bilge, bizi bırakma.* Bilge halka baktı:

- *Ben değil, siz beni bıraktınız. Ben sizi yükseklere çıkarmaya çalıştıkça siz beni aşağılara çektiniz. Size bilginin, hikmetin gerçeğini getiriyorum sizler gözlerinizi kapatıyorsunuz.* Sonra Bilge bahçesindeki kelebeklerin uçuşuna bakakaldı.

Bilge uzun bir süre ortadan kayboldu. Sayıları binleri bulan arkadaş, dost ve akrabalarından hiç kimse Bilge'nin gidişinin

farkına bile varmadılar. Herkes günlük yaşamdaki alışkanlıklarını devam etmeye dalmıştı. Bilge dedi ki:

- *Ey arkadaş, dost ve akraba diye bildiklerim. Sizden ayrılıp yeni ve erdemli bir toplum arayışına girdiğim için mutluluk duyuyorum. Sizin bu erdemsizliğiniz beni erdemli bir toplum arayışına sürükledi.*

Bir gün Bilge halkın arasına karıştı halkı inceledi. Sonra halkı geniş bir meydana topladı. Bilge Zanyus dedi ki:

- *Ey insanlar, yıllarımı sizinle harcadım. İçinizden birkaç kişi hariç sözlerimi dinleyen olmadı. Beni dinlemeye geldiniz ama kendi bildiğinizi yaptınız. Ya ben yanlış yerdeyim ya da siz yanlış kişilersiniz. Artık gidiyorum, beni dinleyen bir topluluğa doğru gidiyorum*, dedi. Ve Bilge özgürlükten, adaletten, sanattan, edebiyattan, erdemden, bilgiden, kültürden, spordan, felsefeden ve bilimden anlamayan halktan uzaklaştı. Erdemli bir topluluk bulma umuduyla evini barkını, eşini ve çocuklarını alarak yola koyuldu.



MUTLULUĞUN, SEVGİNİN, YAŞAMIN VE ERDEMİN SIRLARI[10]

Uzun bir yolculuktan sonra Sofiaos, Bilge Zanyus'un ülkesi olan kadim topraklara ulaştı. Sofiaos, Bilge Zanyus'un yaşadığı bahçeye girdi. Bilge Zanyus misafiri olan genç Sofiaos'a bahçesinden ikramda bulundu. Yorgunluğunu gideren Sofiaos:

- Ey Bilge Zanyus, sizi görmek ve bilginizden istifade etmek için çok uzak diyarlardan geldim. Ey Bilge Zanyus,

[10] YazıYorum Dergisi 1/3 2021'de yayınlandı.
Kalemyar Dergisi 3/54'de yayınlandı.

bana mutluluğun, sevginin, yaşamın ve erdemin sırlarını söyleyebilir misiniz?

Bilge Zanyus önündeki çiçekleri suladıktan sonra genç Sofiaos'a döndü ve dedi ki:

- Ey bilgeliğin peşinden koşan genç insan, Sofiaos! Sabırlı ol. Bilmelisin ki zaman akıp gider. Sıkıntılar sabırla aşılabilir. Unutma ki zora düşeceğin zamanlar olacaktır. Bu senin yaşama sevincini kırmasın. Bilmelisin ki yaşama sevinci kırılmış insanın umutları ve hayalleri de yıkılmıştır. Umutlu olmayı bil. Her zaman yüreğinde gizli bir umut sakla. Herkes tükenişe doğru giderken sen yeşermeye, dirilmeye, canlanmaya doğru git. Gitmelerden korkma. Bilmelisin ki insan gitmeden gelemez.

Hayatında maddi ve manevi birçok amacın olsun. Ve bu amaçlarını gerçekleştirirken yorulmayı göze almalısın. Bugünün hazır tatlı nimetleri seni kandırmasın. Bilmelisin ki ekmeden ürün alamazsın. Sen kendi hayatını düzenlemek için küçük adımlar atmasan başkaları seni gerilerde bırakmak için büyük adımlar atacaktır. Elinden geldiği kadar kimseye

muhtaç olmadan yaşamaya bak. Ama insanların iyilik yapmasına müsaade et hem sen de iyilik yap.

Büyüklerin tecrübelerinden yararlan. Bilmelisin ki onlar bu tecrübeleri pahalıya elde etmişler. Çocukları sevmeye çalış. Çünkü çocukları sevmesini bilenler insanları sever. İnsanları seven hem kendisi için hem de toplum için yararlı olmaya çalışacaktır.

Hata yapmaktan korkma. Fakat hatalarını sürdürmekten kaçın. İnsanlara güvenmeyi bil. Aynı zamanda insanlara güven ver. Eğer güven veren biri olmasan insanlar sana ucuz bir değer biçerler. Kendi düşüncelerini toplum pazarında ucuza satma. Bilgilerini gün geçtikçe geliştir. Asla bulduğunla yetinme. Fırsat buldukça ağaç dikmeye çalış.

Her şeyden önce insana önem ve değer ver. Sonra hayvanlara, ağaçlara ve cansızlara değer ver. Ama şunu unutma hiç kimseye hak ettiğinden daha fazla değer vermeyesin. Bilgilerini paylaşmakta cimri davranma. Sağlam bir maneviyat elde etmeden çok maddiyat elde etmemeye çalış.

Fakat maneviyatını korumak içinde güçlü bir maddiyata sahip olman gerektiğini de unutma.

Her ne olursa olsun elinde bir hünerin olsun. Mesleksiz insan toplum içinde hak ettiği değeri bulamaz. Mesleğinle beraber imkânlar, şartlar, zaman ve mekân fırsat verdikçe kültürel, sportif, sosyal etkinliklere katıl.

İnsanları dinlemeden onları yargılama. Herkesten önce "Kendini Tanı". Çünkü kendini tanırsan başka insanları da tanıma fırsatı bulursun. Şunu unutma ki senin düşündüğün her zaman doğru olmayabilir. Yanlışlarında ısrar ve inat etme. Eğer doğru olan düşmanından gelse bile almayı bilmelisin. Aksi takdirde kendi doğruluğunu tehlikeye atmış olacaksın.

Sözlerinde manaya değer ver. Sıradan ve boş konuşmamaya bak.
Oku... Hem kitap oku hem kainatın sırlarını oku hem hayatı oku....
Merak et... Bilimi, teknolojiyi, medeniyeti, insanca yaşamı merak et. Boş heveslerin peşine düşme. Merak ettiklerin sana

faydalı bir netice bıraksın. Faydalı olana yapış, zararlıdan uzaklaş.

Zamanı iyi kullan. Eğer zaman iyi kullanılırsa insan ömrü insana yetecek kadar güzellikler elde etmeye yetecektir. Özellikle kendini yeteneklerinin olduğu bir alanda yetiştir. Bu seni toplum içinde değerli kılacaktır. Ve şunu unutma ancak antikacılar antikanın değerini bilir. Yoksa tüm tarihi eserler birer yontulmuş taştan, alçıdan ve demirden başka bir şey değildir. Hem her insan kendi dükkânında olanı satar. Eğer senin dükkânın incilerle, zümrütlerle doluysa senin satacağın inci olur, zümrüt olur. Hem alıcıların da incinin ve zümrüdün değerini bilen kişiler olacaktır.

İnancında samimi ol fakat inancında gevşek davranma.
Zaman zaman doğru bildiğin birçok yanlışla karşılaşacaksın. Sana düşen doğruya yapışmak olsun. Saygıyı hak eden büyüklerine karşı saygıda kusur etme. Asla şımarma. Hem kendini beğenme ama başarılarının tadını aşırıya kaçmadan al.

Hem bir gün büyüyeceğini unutma. Kuracağın yeni hayatları düşünerek bu günkü adımlarını at. Sonradan pişman olacak

işler yapma. Ama elini ayağını iyi işlerden çekme. Hata ve kusur işlemekten çekinme. Senin çekineceğin hata ve kusurları inadına sürdürmendir.

Hem şunu da unutma, bir insanın kendi çocuklarına bırakacağı en iyi mirası namusla ve şerefle yaşanmış bir ömürdür, bir isimdir.

Sözden çok iş yapmaya çalış. İnsanları dinle fakat körü körüne her dinlediğini doğru kabul etme. Senin sağlam mihenk (ölçü) taşların olsun. Aldığın her yeni bilgiyi mihenk taşına vur.
Hayatında her şey dengeli olsun. Fakat hayatını tekdüze yaşama. İçinde heyecan, macera olsun. Hayatın sana sunduğu fırsatları değerlendirmeye çalış.

Günahlardan kaçın. Çünkü günahlar insanların kalplerini kör eder. Günahkâr insanın insani sıfatları yok olduğundan iyiyi kötüden, yanlışı doğrudan ayıramaz.

Bil ki bilgi bir derya sen ise derya içindeki bir insansın. Nefesin bilgin, terbiyen ve marifetin kadardır. Hem

bil ki inciler ve değerli madenler deryaların diplerinde saklıdır. İnsan bilgisi oranında incileri toplayabilir.

Utanılacak yerde utanmayı bil. Bil ki utanma insanı merhametli yapar. Fakat utanılmayacak durumlar için kendini zor durumlara sokma.

Gülümsemeyi unutma. Hem ağlamanın da insanın maneviyatını güçlü kıldığını unutma. Fakat ne gülümsemekte ne de ağlamakta aşırıya kaçma. Bilmelisin ki her şey yerli yerinde güzel ve anlamlıdır.

Kelimelerin gizemlerinin peşine düş. Matematikle uğraş. Bilmelisin ki matematik insanın yorum ve muhakeme yapma kapasitesini geliştirir.

Ara sıra yalnız kalmayı bil. Fakat yalnızlığını uzatma. İnsanların arasına karış. Bu sana yalnız kalmayı unutturacaktır. Her zaman bir işle meşgul ol. Bu seni sıkıntı ve yalnızlıktan kurtaracaktır. Cesaretli olmayı bil. Bilmelisin ki cesaret birçok olmazı olur hale getirmiştir.

Kendi örfünü âdetini koru. Fakat çağın gerekliliklerinden uzak kalma. İmkânların nispetinde bilimden, teknolojiden yararlan.

Bilmelisin ki birçok maddi hastalığın kaynağı manevi hastalıklardır. Bunun için güçlü bir maneviyata sahip ol. Her olay seni yıkmasın.

Çok okumalısın. Fakat kendini okumalarında kaybetme. Aksine kendini bulmak için oku.
Tüm yeteneklerini iyilik, doğruluk, güzellik için kullan. Hem kendini hem diğer insanları mutlu etmeyi bil. İnsanlara hizmet etmenin büyük bir şeref olduğunu unutma.

Zaman, sen istesen de istemesen de akıp gidecektir. Hem zaman seni kendi içinde öğütecektir. Kendini gelecek durumlar için hazırla. Elindeki imkânları kullanmayı bil. Hayatın bir gerçeğidir ki her canlı doğar, büyür ve ölür. Kendini şerefli bir ölüme ve ölüm sonrasına hazırlamayı unutma. Ama kendini şenlik ve eğlencelerden de büsbütün uzak tutma.

Eğlenmenin de insani bir değer olduğunu unutma. Ama her şeyde olduğu gibi eğlencede de sınırları aşma. Eğlencede sınırları aşarsan toplum içinde elde ettiğin değeri yok edersin.

Asla seni yaratan Allah'ı unutma.
Sürekli o'nun ismini şerefle an ve O'na şükretmeyi unutma.
Hem senin hayatının düzende olması için çalışanlara teşekkür etmeyi unutma ve onları her zaman saygı ile an. Doğru yolu bulmak için sağlam pusula ile yola çıkın.

Son olarak kulağına küpe olsun.
Kendi kişiliğini elde et. Eğer sana anlattıklarımdan sana göre yanlışlar varsa sen doğruları al, yanlışları toprağa göm.

Sofiaos, Bilge Zanyus'un derin düşüncelerini can kulağıyla dinledi ve unutmamak için onları yazıya geçirdi. Bilge Zanyus, bahçesindeki rengârenk çiçekleri sulamaya devam ederken, genç Sofiaos, öğrendiklerini başkalarına da öğretmek için, kadim ülkeden ayrılıyordu.



BİZ KAYBETMEDİK AMA SİZ ÇOK ŞEY KAYBEDECEKSİNİZ[11]

İnsanlar nasıl da basit menfaatler uğruna köpekleşebiliyorlar, anlamış değilim. Hani Allah'tan başka kimseden korkmuyordunuz? Hani İslam için, Kuran için, Hz. Muhammed için zalimin karşısında yer alacaktınız? Hani bize ayetler, hadisler söylerdiniz ama şimdi siz o ayet ve hadislerin tam tersini yapıyorsunuz. Utanmıyor musun? Yoksa -haşa- Allah ile bizi mi kandırdınız? Siz münafık mısınız? Siz müşrik misiniz? Siz kafir misiniz?

[11] Bu yazı PostİslamcIlık üzerine yazılmıştır.

Ne oldu size? Önünüze bir iki kemik atıldı diye -haşa- Allah'ın ayetlerini mi sattınız? Hz. Muhammed'in hadislerine ne yaptınız? Hani siz Allah için ölümü göze almıştınız. Ne oldu? Siz Allah'tan çok, başkasının dediğini yapıyorsunuz. Hani bize arkadaş diyordunuz, kardeş diyordunuz, Ne oldu o arkadaşlığınıza, kardeşliğinize? Yoksa hepsi birer yalan mıydı?

Unutmayın; biz kaybetmedik. Ama sizler hem dünyada yüzlerine tükürülecek insan oldunuz, -Allah bilir- ahirette de yüzünüze tükürülecektir. Çünkü siz Allah'ın dinini kişisel menfaatleriniz için kullandınız. Siz bize ayetler söylerken ceplerinizi doldurdunuz, evlerinizi dayayıp döşediniz, en lüks arabaları aldınız, makam mevki sahibi oldunuz, güç sahibi oldunuz ve bizi o güçle korkutmaya çalıştınız. Siz bize hadisler söylerken bizim bütün haklarımızı elimizden aldınız utanmadan. Siz güçlü olan zulümden ve zalimden yana oldunuz. Güç sizi sarhoş etti. Ve bir daha ayılamadınız.

Biz kaybetmedik; sizin o kirli yüzünüze tükürmek için yaşamaya devam edeceğiz. Tıpkı sizden öncekilerin yüzlerine tükürdüğümüz gibi sizlerin de yüzlerinize tüküreceğiz elbet bir gün.

Bakıyorum da artık Kuran okumuyor, Hadis söylemiyorsunuz. Neden acaba? Yoksa bunlara ihtiyacınız mı kalmadı? Oysa eskiden ayet ve hadislerle kafamızı şişiriyordunuz. (!!!) Ne oldu? Ayetler ve hadisler sizi kesmiyor mu artık?

Biz kaybetmedik, siz kaybettiniz. Ve kaybetmeye mahkumsunuz. Biz kaybetmedik çünkü zaten bizim kaybedecek bir şeyimiz yoktu. Bütün kayıplarımızı daha önce vermişiz. Ama siz torpille, menfaatle, hile ile, rüşvetle elde ettiklerinizi kaybetmemek için Allah'ın ayetlerini, Hz. Muhammed'in hadislerini sattınız, utanmadan.

Unutmayın, köpek sahip değiştirmekle köpeklikten kurtulmuyor.
Unutmayın, havlayan köpek sahip değiştirince yeni sahibine yaranmak için daha çok havlar.

Ey bir zamanlar bizlere ayetler, hadisler okuyan ama şimdi o ayet ve hadislerin zıddını yapan kişi ve kişilikler; o ayet ve hadisleri niye dile getirmiyorsunuz?

Her neyse, susmak lazım geldi…



BUGÜN 17 NİSAN 2017 VE MUTLU OLUYOR İNSAN[12]

Bugün 17 Nisan, ne kadar da mutlu ve huzurluyuz.

Oysa ki daha dün, 16 Nisan günü çok fakir ve mutsuz yaşıyorduk.

Bugün ise yani 17 Nisan günü ise hem çok zenginiz hem de çok mutluyuz. Mutluluğumuz gözlerimizden okunuyor.

Neden mutlu olmayalım ki;

Bu herkesin hesabına 15 Bin TL yattı.

Herkese bahçeli bir ev verildi.

Herkesin evinin önünde bir arabası var.

[12] Bu yazı PostPolitik üzerine yazılmış bir yazıdır. 16 Nisan yapılan seçimlerden sonra 17 Nisan günü yazılmış PostPolitik bir yazıdır.

Herkes bir iş sahibi oldu.

Evlenmek için yıllardır para biriktirenlere evlilik yardımı olarak ev, araba, iş ve 117 Bin TL verildi.

Sağlık, eğitim ve adalet bedava oldu.

Elektrik, su, İnternet ve doğal gaz bedava oldu.

Teog sınavı kaldırıldı. İsteyen istediği liseye gidiyor.

Ygs-Lys sınavları kaldırıldı. İsteyen istediği üniversitenin istediği bölümüne gidecek.

KPSS kaldırıldı. Üniversite mezunları, mezun oldukları mesleklere diplomayı aldığı gün atanacak. Hatta diplomanın verildiği gün ile işe başlama günü aynı olacak.

Şehirlerimizin çehresi değişti. Her yer yeşillendi. Park, bahçe, orman, spor alanları yerleşim yerlerinin %97'sini kapladı.

Herkese çevreye duyarlı olmaya başladı. Çevreci arabalar, çevreci binalar kullanılmaya başlandı.

Her yerimiz kültür, sanat, edebiyat ve spor alanları, salonları ile doldu.

Bilimde çağ attık. Nano teknoloji, astrofizik, yapay zekâ, tıbbı gelişmelerle dünya bize hayran kaldı.

Bir günde 20 yaş üstü herkes üniversite mezunu oldu.

Bir günde 18 yaş üstü herkes iş sahibi oldu. Hem okul okuyacak hem de işlerini yürütecek.

Daha ne istiyorsunuz ki?

Ekonomik olarak sıfır sorun yaşıyoruz. Daha ne istiyoruz ki. Gerçekten de nankör bir milletiz.

Mutluyuz, huzurluyuz, sevinçliyiz.

Adalet peygamber çağındaki gibi.

İşçi hakları, emek, ezilenler, kadın hakları, çocuk hakları dünde yani 16 Nisan'da kaldı.

Herkes özgürlüğün tadını çıkartıyor.

İnsanlar şimdiden tatil için New York, Paris, Maldivler için rezervasyon yaptırıyor.

Vize sorunu kalktı. Herkes istediği yere gidiyor.

Yerli üretim uçaklar şehir içi gibi çalışıyor. Her şehirde 15 dakikada bir uçak kalkıyor.

Hızlı tren ne ki?

Işınlama tekniğiyle insanlar istediği an istediği mekânda oluyorlar.

Daha dün yani 16 Nisan günü sabah simit+çay 2 TL, öğle tavuk döner+ayran 3 TL ile günümüzü geçiriyorduk.

Şimdi en lüks restoranda gidiyor kişi başı 249 TL veriyoruz. 20 TL de bahşiş bırakıyoruz.

Sonra tatlılarımızı yemek için mütevazi bir pastaneye gidiyoruz. Kişi başı 83 TL tatlımızı yiyor, 15 TL bahşiş bırakıyoruz.

Bitti mi?

Tabi ki hayır,

Sonra kahve içmek için bir kahve mekanına gidiyoruz.

Bir kahveye 45 TL veriyoruz. 5 TL de bahşiş. Eskiden yani 16 Nisan'a kadar, fakirlikten hep 0,5 TL'lik çay içiyorduk. O da utanarak, sıkılarak.

Ve tabi ki gece yaşantımız var sırada.

Eşimizle, çocuklarımızla bir güzel eğleniyoruz, çıkışta hesap olarak yalnızca 846 TLcik ödüyoruz. Özel arabalarımızla evlerimize geliyoruz.

Evlerimiz akıllı ev.

Bizim geldiğimizi anlıyor ve bütün ışıklar yanıyor.

Bütün odalar 20 Santigrat derecede otomatik ısınıyor.

Daha ne isteyelim ki.

Artık insanlarımız alışveriş yaparken önce fiyata değil, kaliteye bakıyor.

Müslümanlardan Hacca gitmek isteyen herkes hacca gidiyor. 7 Yıldızlı otel odalarından Kabe'yi izleyecek.

İnsanlar çok kültürlendi. Her hafta sonu ayrı bir şehrin tarihi, doğal ve turistik mekanlarını ziyaret ediyorlar.
Bütün halk bir gün içinde bilinçlendik. Her sabah herkes spor kıyafetleriyle parklarda sabah sporunu yapıyor.
O karşı çıkanlar utansın artık. Bak onlarda bu nimetlerden yararlanıyorlar. Hainler, teröristler, sizi gidi Amerika ve Avrupa'nın maşaları sizi.!!!!

17 Nisan 2017

